

בס"ד יט' תמוז ה'תשפ"ג
 הדלקת נרות - 19: 31
 צאת השבת - 20: 22
 רבנו תם - 21: 17
שעון קיץ - מהלוח המדוייק של "אור החיים"
 ע"פ "אופק תל אביב"

שנה עשרים וְשלוש - עלון מס' 1164
 @ פרשת פינחס נקראת תמיד לקראת (או בתוך) ימי בין המצרים. בקריאה זו יש משום הקדמת רפואה למכה, שנאמר במדרש "פינחס זה אליהו", מבשר הגאולה. יה"ר שנגאל במהרה. (הרבי מליובאוויטש)

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י

פפטידין: "דברי ירמיהו"
 (ירמיה א')

מרתק - ראו בעמוד 2
 מכל מלמדי השכלתי

הרה"ג יצחק יוסף שליט"א יחל את שיעורו בלויין בבית הכנסת "אוהל מועד" במוצ"ש בשעה 21:30 סגולה טובה להשתתף מענייני הפרשה:

פרשת פינחס

- ← מעשה פינחס ושכרו- המשך בכהונה לכל זרעו.
- ← מפקד בני ישראל טרם הכניסה לארץ.
- ← בנות צלפחד ופתרון בעיית הירושה בישראל.
- ← מינוי יהושע למנהיג במקומו של משה.
- ← עניין קרבנות הציבור למיניהם.
- ← מועדי ישראל.

□ **"לכן הנני נוהג את בריתי שלום"**
 (מנחת יצחק) למה נקרא זמרי? אמרי רצה להוריד מצוות עשה אחת, בעילת ארמית, שהיא אחד מרמ"ח עשה ואז נשאר רמ"ז מצוות בהיפוך אותיות זמרי. ופינחס לקח רמח בידו ועיי זה החזיר רמ"ח מצוות עשה שיהיה מושלם. ולכן גם הוי קטועה במילה שלום רמז לשלימות.

□ **"והקרבתם אשה עולה לה"**
 אם הקרבתכם נעשית ב"אשה" באש של התלהבות אזי הרי הוא עולה לה' יתברך ומתעלה על ידה, כפי שאמר הכתוב "ימלא ה' כל משאלותיך" היינו, שתמלא את כל משאלותיך ורצונותיך בה' בכוונה להגדיל ולהאדיר את כבודו בעולם.

□ **"ויעמד פינחס ויפכל... ותחשב לו לצדקה"**
 י של פינחס למה זעירא? (אוצר מדרשים)
 כדי שנחשב את ה"י" בגימטריה קטנה=1 ואז כל הגימטריה של פינחס היא 199 בדיוק כמו המילה צדקה שזכה לה. (ב. בר דין הי"ו)

□ **"נתן תתן להם אהוזת זחלה"** (כ"ז, ז)
 בעצם צריך היה הכתוב לומר "להן" בלשון נקבה; אלא, בתוספות (בבא-בתרא קט"ו) מציינו, כי במקום שאשה יורשת כזכר מדבר עליה הכתוב בלשון זכר (לפיכך נאמר: "הוא ענה", אף-על-פי ש"ענה" היתה נקבה). הרי ממילא, מכיון שציוה כאן השם-יתברך לתת להן נחלה כאילו הן זכרים, מדבר עליהן בלשון זכר – **"להם" ולא "להן"**.

פינת הניבים והפתגמים

טבין ותקילין [ארמית] = פָּסֶף עוֹבֵר לְסוֹחֵר.
 טָבִין = טוֹבִים. וְתִקְלִין = וְשִׁקּוּלִים.

דוגמה: תְּמוּרַת סֶפֶר תַּנִּיךְ מִלְפָּנֵי מְאֵתִים שָׁנִים שְׁלֹמֵתִי שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים שֶׁ טָבִין וְתִקְלִין.

מקור: תְּרָגוּם מֵאֲרָמִית: רַב לֹהַ דִּינָרִים מִבְּתוֹ שֶׁל ר' חֵיָא, לְבָסוּף עֵלָה שְׁעַר הַדִּינָר. בְּאֵ לְפָנֵי ר' חֵיָא, אָמַר לוֹ: לָךְ שְׁלֵם לָהּ טָבִין וְתִקְלִין [בְּבָא מְצִיעָא דָף מַד, עֲמוּד ב']. (ניבונכו)

□ **"השייב את המתי"**
 בתיבת "חמתי" יש את האותיות **חי מת**, - בגלל שהרג את זמרי, השיב את ישראל לחיים. (תורת הפרשה)

□ **"את בריהי שלום"**
 מצינו בתוספות בזבחים ק"א ד"ה ואידך שפינחס הכהן העמיד 380 כוהנים גדולים. בבית ראשון שמונים ובבית שני – שלוש מאות. זהו איפוא הרמז שבאות ו' הקטועה של "שלום" הנראית כאות ו' כי ממילא עולה המנין של "שלום" לשלש מאות ושמונים. (כתנות אור)

□ **"ויקרב משה את מיטפתו לפני ה'"** (כ"ז ה')

משום שאמרו לו על אביהם: **"הוא לא היה בתוך העדה"**, חשש משה שיש בדברים אלה קצת משום "שוחד דברים". לכן לא רצה לפסוק בעצמו **והעביר את משפן לפני ה'.**

□ **"ונתתה מיהודך עלינו..."** (כ"ז ב')

מהו 'יהודי' 'הוד' מורה על היופי הפנימי הנפשי, ו'יהודר' הוא היופי החיצוני ... יהושע היה לו ההדר החיצוני כי היה גיבור ואיש מלחמה, כמו שכתוב 'כבור שורו הדר לו' ... ומשה היה לו ההוד הפנימי הנפשי ולא היה איש מלחמה, ואם היה ליהושע גם הכוח הנפשי כמשה, לא היה כל ברייה יכולה לעמוד בפניו. משה סמך ידיו על יהושע כדי להעניק לו שפע הוד ובכך להשלימו, הוד והדר. (מלבי"ם)

□ **"בני יששכר למיטפתיהם"**
 אומר ה"אור החיים" "יששכר" שתי מילים יש שחר, וזה מה דאיתא בגמרא ברכות בפרק תפלת השחר שצריך לברך ביציאתו מבית המדרש, "מודה אני לפניך וכו' אני עמל והם עמלים אני עמל ומקבל שחר והם עמלים ואינם מקבלים שחר..." זהו שאמר יש שחר, שיששכר מרמז על התורה ורק בתורה יש שחר.

הסירו ממשול מדר עמי! העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן. ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"חידוש": <http://www.hidush.co.il/> <http://ladaat.info/>

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

מנהגי ימי בין המיצרים

הקדמה

הימים שבין יז' בתמוז עד ט' באב, נקראים ימי בין המצרים והם ימי אבלות שנקבעו כזכר לחורבן בית המקדש הראשון, והשני, ועל גלותו של עמנו ממולדתו. ימי בין המצרים מתחלקים לשלוש תקופות:

- א. מיז' בתמוז עד א' באב, (דומה לאבלות של 30 יום).
- ב. מא' באב עד ח' באב, (דומה לאבלות של שבעה).
- ג. ט' באב - (דומה כמי "שמתו מוטל לפניו").

ריקוד נגינה שמיעת בלי זמר:

§ ריקודים ומחולות, וניגון בכלי נגינה אסורים בימי בין המצרים, שאבלות בהם היא אבלות של רבים, ויש לאסור עניינים אלו על קטנים שהגיעו לחינוך.

§ שמיעת מוסיקה מכל כלי נגינה, וכן מתוך רשם קול, אסורה בתקופה זו. ואיסור זה כולל שירה במקהלה, ושמיעת שירה בפה ואפילו היא מוקלטת.

§ ילדים שלא הגיעו לחינוך, אפשר להקל ולשיר עימם, ולהשמיע להם שירים שאינם משמחים ומלהיבים.

§ בשבתות אין הגבלה על שירת זמירות אפילו בשבת חזון, שאין אבלות בשבת.

ברכת "שהחינו":

§ יש להמנע מלברך "שהחינו והגענו לזמן הזה" בימים אלו של אבלות, לכן אל לקנות ריהוט וכלים חדשים לבית, כדי להמנע מלברך "שהחינו".

§ בגדים וכלים שאינם חשובים: לבנים, גופיות, גרביים, כוסות וכדו' מותר לקנות כי אין מברכים עליהם "שהחינו".

שבת:

§ בשבתות שלפני ר"ח אב - אם מזדמן פרי חדש רשאים לאכול אותו ולברך עליו "שהחינו", וכן לגבי בגד חדש, ואם לא יזדמן פרי זה שוב לאחר ט' באב, ויתקלקל עד שבת - רשאים לאכול ולברך עליו. גם בימי חול עד א' באב.

תפירה וקניית בגדים וכביסה:

§ מראש חודש אב - לאשכנזים, ובשבוע שחל בו ט' באב לספרדים.

§ אסור לקנות או לתפור בגדים חדשים, אפילו אם רוצים ללובשם רק לאחר ט' באב.

§ אם יש הזדמנות מיוחדת לקנות בגד מסוים, כגון שהוא במחיר נמוך או שאין להשיגו לאחר ט' באב, יש להקל בזה.

אכילת בשר ושתיית יין:

§ מר"ח אב, בימות החול נהגו בקהילות אשכנזים והספרדים שאין אוכלים בשר, או תבשיל שנתבשל עם בשר. ואין שותים יין, כיוון שבימים אלו רבה האבלות. וחלק מן הספרדים נהגו כך רק בשבוע שחל בו ט' באב.

§ חולים, תינוקות וזקנים - שאכילת בשר חיונית לבריאותם מותרים בו.

§ כמו כן לא אסרו אכילת בשר בסעודת מצווה.

§ שבת שחל בו ט' באב, מותר באכילת בשר ושתיית יין.

דברים המותרים בכל ימי בין המצרים:

§ מותר לשחות בים (בחוף נפרד כמובן), בתנאי שאין סכנה.

§ מותר לשטוף את הרצפה.

§ מותר לגזוז ציפורניים.

§ מותר לצחצח נעליים.

§ מותר להסתרק.

§ מותר לגחץ בגדים.

§ מותר לערוך תנאים (ווריט) לחתן וכלה. אמנם, לאחר ראש חודש אב יחלקו כיבוד ללא סעודה.

מכל מלמד" השכלתי

"פנחס בן אלעזר בן אהרין הכהן..."

פנחס הוא אליהו הנביא זכור לטוב.

א. בשורת הגאולה מופקדת בידו של אליהו הנביא, ואכן הכל מצפים לבואו של המבשר - אליהו הנביא זכור לטוב שיבוא לבשר את הבשורה ששמיח צדקנו בא.

ב. בסיום הסעודה אומרים "הרחמן הוא ישלח לנו את אליהו הנביא זכור לטוב ויבשר לנו בשורות טובות" - זו בשורת הגאולה.

ג. "זכור לטוב" הוא כינוי מיוחד לו זכה אליהו, וכיוון שהוא מבשר רק טוב - נזכר שמו לטובה.

זהירות סכנה! קטב מרירי!

מובא בשו"ע (ס' תקנ"א) ובמדרש איכה, שבשלושת שבועות אלו שולט בשעות הצהריים "קטב מרירי" - "מקטב ישוד צהרים" (תהילים צ"א), צהרים - אותיות מיצרים.

בין השעה הרביעית והתשיעית של היום (מ"ב ס"י תקנ"א ס"ק ק"ב). ולכן יש להיזהר:

א. אין לכעוס על עול הבנים והתלמידים, ובו ודאי שלא להכותם בשעות אלו.

ב. לא ללכת יחידי במקומות שוממים מחוץ לעיר, אלא לצורך מצוה.

ג. להימנע מפעולות כירורגיות, ניתוחים, בדיקות חודרניות וחיסונים לתינוקות בשעות אלו.

ד. אף שטיולים מותרים עד ראש חודש אב, יש להימנע ממסלולים או פעולות שיש בהם סיכון.

ה. אין איסור לרחוץ בים או בבריכה עד ראש חודש אב או עד "שבוע שחל בו" (לבני ספרד), ולבריאות מותר (רבי חיים קנייבסקי זצ"ל תורת המועדים ס"ג-ב), וכן נהג החזו"א לרחוץ בים עד ר"ח אב. ואמר הגרש"ז זצ"ל שכך נהגו בירושלים, בזמנים שנסיעה לים הייתה אירוע מסעיר ומרגש וחששו לדברי "יסוד ושורש העבודה" שראוי להימנע מלהתענג בימים אלו.

ו. ודאי שמותר לשחות בים או בבריכה לצורך בריאות. מכל מקום, אין להיכנס לים סוער, ויש להיזהר אף בבריכה מקפיצות.

"יפקוד ה' אלוקי הרוחות איש על העדה"

ביקש משה שה' אלוקי הרוחות ימנה אחד כזה שגם רוח הבריות וגם רוח המקום תהיה נוחה ממנו (לכן פנחס ירד מהפרק שכן קיצוני וקנאי אינו יכול לשמש בתור מנהיג).

וה' אומר למשה לקחת את יהושע שהיה חביב על האנשים וירא שמים.

זה בא ללמדנו שלא מספיק להתפלל לה' ולהסתכסך עם החברים. מאידך, להיות אהוב על הבריות ללא עבודת ה' גם זה איננו רצון ה'.

"בקנאו את קנאתי בתוכם"

אחד מהעוסקים בקירוב רחוקים בארץ ישראל, לקח קבוצה של אנשים מקיבוץ להראות להם את העיר בני ברק. הוא הראה להם את הישיבות, בתי הכנסת ועוד מקומות שונים.

במהלך הסיור הכניסם לבית הרה"ג מרן הגרא"ל שטיינמן זצוק"ל והראה להם את הבית בפשטותו, ובהמשך הכניסם לרב.

הוא הסביר לרב מי הם, ולבסוף ביקש שיברך אותם. הרב סרב: "הם אינם ראויים לברכה, הם מחללי שבת, ואיני יכול לברך".

ניסה הלה שוב ושוב, אך רבינו לא הסכים בשום אופן. הם חזרו לביתם, ולאחר כמה ימים שאל אותם המדריך, מאיזו נקודה הם התרשמו ביותר בעיר בני ברק?

פה אחד אמרו כולם: מכך שהרב לא הסכים לברכם...

הם הסבירו, כי ראו שאפילו בדור חנפן ושקרן כל כך, שבו כל אחד מנסה לרמות את השני ולשקר עליו, כאן קיים איש אמת שאינו חושש לומר את דעתו האמיתית עליהם בפניהם.

זה היה הדבר שהתפעלו ממנו יותר מכל דבר אחר, ומיד המשיכו וביקשו שידאגו להביא להם אברכים שילמדו אותם, כיצד צריכים יהודים להתנהג בשבת קודש.

כך ארע גם לאחד המוסדות בארץ ישראל, שהסתמך מאד על תרומתו הגדולה של יהודי מסורתי.

באחד הימים קרא הלה בעיתונות החילונית על הרב, התרשם והתעניין, ובהזדמנות הראשונה ביקש ממנהלי המוסדות, שיסדרו לו אפשרות להיכנס אליו ולראותו.

המנהלים נענו לבקשת ונסעו איתו לבית הרב. כשכנס השפיל מרן את עיניו לכיוון הרצפה.

"יש כאן יהודי שתורם הרבה כסף ורוצה ברכה" אמרו המנהלים.

השאיר רבינו את עיניו מושפלות ושאל את היהודי: "האם אתה שומר שבת?"

העשיר גימגם משהו בתשובה, ורבינו נפרד ממנו לשלום ולא הסכים לברכו.

בכל הדרך חזור, שתק הנדיב ושתקו המנהלים. הם הרגישו שהם נפלו כאן לבוץ, והתחרטו על כך שהגיעו בכלל.

כשהגיעו למחוז חפצם פנה אליהם הנדיב ואמר להם: "דעו לכם, האיש הזה שהיינו אצלו – הוא אוהב אותי באמת".

"יש כאלו שאוהבים את הכסף שלי, ובשביל זה לא יעירו לי על דברים מסוימים כדי שלא יפסידו.

אבל כאן זה היה אחרת.

הרב הזה הוא צדיק אמיתי".

"לכן אמר הנני נותן לו את בריתי שלום"

התורה מתארת את השכר הגדול שקיבל פנחס, על מעשהו הנועז – קנאת ה'. נשאלת השאלה:

לכאורה היו כאלו שהרגו הרבה אנשים שמרדו בה', מדוע דווקא פנחס עלה בשכרו על כולם?!

על מנת להבין מה זיכה אותו בשכר כה גדול נביא סיפור שימחיש זאת:

בעיר רבאט גר יהודי בשם שמעון שטרית, שמעון היה עני מרוד שהשתכר בעמל כפיו מהיד לפה.

יום אחד חשקה נפשו באגרטל יפה שיפאר את ביתו. הוא אסף פרוטה לפרוטה ומשהצטבר

הסכום המבוקש, הוא שם פעמיו אל השוק. הוא דמיין לעצמו איך יראה הבית עם האגרטל החדש,

במהלך כל הדרך אל הדוכן של רחמים בשוק. אך כשהגיע לשוק, לדאבון ליבו, לרחמים לא נשאר מאומה – "הכול נמכר"!

"לא נורא שמעון, תבוא בעוד שבועיים אני מקבל סחורה חדשה ויפה", זעק לעברו רחמים.

"מה שבועיים? אין לך משהו למכור לי?!" התחנן שמעון. רחמים ריחם עליו ואמר לו: "ראה יש לי

אגרטל ישן מאוד – קח אותו ברבע מחיר מחדש, ובעוד שבועיים אני ימכור לך משהו חדש.

האגרטל שרחמים מכר לו היה עתיק מאוד, ושמעון התנחם בו כמוצא שלל רב.

יעקב, העשיר של העיר, שגר בסמיכות לשמעון ראה את שמעון עם כד הענתיקה והחליט לחמוד

לצון, הוא קרא לעברו, "שמעון, אגרטל כזה מתאים לאוצרות המלך – תן את זה למלך והוא ישמח". שמעון לא חשב פעמיים.

"לשמח את המלך! – איזו זכות!!!"

מיד הוא שם פעמיו היישר אל הארמון המלך כשהוא צועק לשומרים: "בבקשה תתנו לי

להיכנס למלך, הבאתי מתנה למלך!"

המלך אידריס, לשנייה היה המום – "יהודי מביא למלך מתנה – אין זה כי אם אגרטל עתיק ויקר

עד למאוד!" – חשב לעצמו. מיד הוא הורה למשרתיו להביא לשמעון שק מלא מטבעות זהב!

שמעון חזר לביתו עשיר, ומאז הפך ל"גביר שמעון"! שמעון ניגש לשכנו, יעקב העשיר, והודה

לו על העצה. יעקב העשיר היה המום, אבל ראש עסקי היה לו, מיד הלך וקנה כד מצופה ביהלומים

ואבנים יקרות ושם פעמיו אל ארמון המלך.

המלך התרגש כל כך, וחשב לעצמו: "במה אוכל לגמול טובה לאחד שהביא לי מתנה שכזו ובוודאי

שלא חסר לו כלום?" הוא הורה למשרתיו להביא לו מחדר האוצרות משהו נדיר ויקר ערך. לא עברו

כמה דקות ויעקב העשיר יצא מהארמון עם האגרטל הישן של שמעון.

פנחס בן אלעזר בן אהרון הכהן, זכה בשכר כל כך גדול כיוון שמעשהו היה לשם שמים, הוא לא חשב על התועלת שתצא לו מזה אלא מה הקב"ה

ירוויח מזה, ושכרו היה בהתאם.

האם בניו של משה ראויים להחליפו

משה רבינו מבקש מנהיג לעם, מתוך חשיבה שבניו יתאימו לתפקיד. הקב"ה מסרב ומבקש להנחיל את ההנהגה ליהושע. במדרש רבה פרשה כא, אות יד מובאת הסיבה להעדפת יהושע:

אמר לו הקדוש ברוך הוא (משלי כז, יח): נצר תאנה לאכל פריה, בןיך יעשו להם ולא עסקו בתורה, והושע הרבה שרתך והרבה חלק לך בנוד, והוא היה משקיף ומעריב בבת הנועד שלך, הוא היה מסדר את הספסלים, והוא פרס את המנצלות, הואיל והוא שרתך בכל כחו, כדאי הוא שישמש את ישראל שאינו מאבד שכרו, (במדבר כז, יח): קח לך את יהושע בן נון, לקים מה שצאמר: נצר תאנה לאכל פריה.

משה רבינו ידע, שיהושע ודאי מתאים יותר מבניו להנהגה...

הסיבה שהוא רצה להעביר את ההנהגה לבניו הייתה בשל העובדה שגם הוא לא היה מתאים להנהגה בתחילת הדרך.

מה הכשר אותו להיות מנהיג? – רוח ה'.

"בניך כשתילי זתים" – חינוך

תשמרו על הילדים

החופש התחיל ואיתו הפרפרים בטון שכל שנה מחדש אנו כהורים חשים אותם. אין בית ספר, אין פיקוח ההורים עסוקים בעבודה הילדים בבית האם יקומו לתפילה בכל בוקר? יגידו ברכות השחר? האם ילבושו צניצת? עד לאיזו שעה בלילה הם ישארו ערים? איך ישמרו על עצמם שריכה וביס? כיצד הם ידברו? איך הם יתלבשו? איך הם יתנהגו? אין ספק שהילדים זקוקים לחופש. הם צריכים לנוח ולהירגע, אולם חובה לזכור כי גם בחופש ישנם גבולות וכי למנוחה יש שעות מומלצות וגם על החברים כדאי לפקוח עין. זוכרים שהבטחתם לעצמכם להתחיל ללמוד עם הילד כמה דקות בכל יום? כמה פעמים אמרתם לעצמכם ולילדכם כי צריך זמן איכות. עשו טובה להם ולכם וצמצמו קצת את שעות העבודה. נצלו את שעות האור הארוכות, תנו לילדים את מה שכל כך רציתם לתת במשך כל השנה. אם אתם לא תעשו זאת כעת, בחופש הגדול, אין מי שיעשה זאת במקומכם. חופשה נעימה בקדושה ובטהרה.

עשרים ושלוש שנים משדרים את שיעור התורה הגדול בתבל
 ארגון "אברהם יגל" משדר בלוויין בכל מוצאי שבת את שיעורו של הראשון לציון הרבני יצחק יוסף שליט"א בבית הכנסת "אוהל מועד" רח' הניסאי' 3 יבנה בשעה 21:30 השיעור יוקרן על גבי מסך נעק. בע"ה תתקיים סעודה רביעית, בחסות "בית הלחם".

ברכות א'חוליק' אפטיט' לכותן ורעות מוסאי
 בהגיע אברהם-יגל למימיות יהי רצון שיעלה במילות התורה והיראה יצילתי בלימודיו ובכל דרכיו ומעשיו, רפואה שלימה ויזכה לשנים רבות וטובות ולברכה והצלחה לאברהם וגיילה מוסאי ולדניאל ותמר יצחק-פור שיררו נחת מיוצאי חלציהם

ברכה והצלחה
 למנוחה ודבורה יצחק-פור שיזכו רפואה שלימה, בפרנסה טובה, אושר ושלווה. יתגשמו כל משאלות ליבם לטובה ולברכה, לאורך שנים רבות טובות ונעימות וזיווג לאורית וזרע קודש לאליה ושיראל ולרפואת אברהם בן אורה עם רעייתו דליה

רפואה שלימה
 נחמיה אברהם שיזכו רפואה שלימה, הקב"ה ישלח מזר ומרפא לרמ"ח אבריו וש"ס גידיו ורפואת הנפש ורפואת הגוף ולשנים רבות עם רעייתו דליה

כל הישועות והברכות
 לניסים וטובה בכוריי שתמו לטעודה הרביעית בלוויין זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל שיתברכו ברפואה שלימה ובכל מילי דמיטב ברחמינות ובגשמיות, פרנסה טובה אושר נחת ושלווה לרפואת הדר בת מרים טובה בת דבורה אושר בן חמדה לרפואת ניסים בן סולטן ולהצלחת כל ילדיהם

ברכה והצלחה
 לרב אופיר ויחילת מדובין הקב"ה ישלח להם רפואה שלימה. חפץ ה' בידם יציל, יראת ה' היא אוצר ועליות יציי נרם. ה' יאריך ימיהם בטוב ושותיהם בניעמים ומשיכו לזכות אמת הרבים

ברכה והצלחה
 הנחל ומוריה שהקויה שיתברכו בבריאות, אושר ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברחמינות ובגשמיות, לשנים רבות טובות ונעימות ויתגשמו כל משאלות ליבם לטובה ולברכה

ברכה והצלחה
 למרים שלומי שתורד מפי עליון ולרפואת והצלחת משפחתה שיתמלאו כל משאלות ליבה לטובה ולברכה וזיווגים הוגנים לבנותיה לעיי שמעון ז"ל

ברכה והצלחה
 לאבי וגלית אלמליח שיתברכו ברפואה שלימה ובפרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברחמינות ובגשמיות. יתגשמו כל משאלות ליבם וירוו נחת ושלווה מכל יוצאי חלציהם לשנים רבות טובות ונעימות

כל הישועות והברכות
 לציין יופה הורב'מ' שתמו לטעודה הרביעית בלוויין זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל שיתברכו ברפואה שלימה ובכל מילי דמיטב ברחמינות ובגשמיות, פרנסה טובה אושר ושלווה שיתמלאו כל משאלות ליבם לטובה ולברכה ונחת מכל יוצאי חלציהם להבדיל לעיני דוד בן עישה ז"ל

ברכה והצלחה
 לאיכל' וקטי' נסייבי שיבורכו מפני עליון לרפואתם והצלחת כל משפחתם שיתמלאו משאלות ליבם לטובה ולברכה לרפואת איריס בת שחי לרפואת ענת בת מזל לרפואת יחיאל בן חיים יזכו לשנים רבות וטובות

ברכה והצלחה
 לשפחת תורג'מן היקרה צוות "אברהם יגל" משתתפים בצערכם בשפירת הצנעו והענו **דוד תורג'מן** בן עישה וממלוק ז"ל שנפטר השבוע י' תמוז נשג נחמומינו לכל המשפחה. הרופא לשבורי לב ינחם אתכם עם שאר אבלי ציון וירושלים

לעיי הצדיק והישר
 ה' יוסף אביחצירא בר מסעודה ז"ל כה' תמוז פקידת שנתו לעיי הצנעו והענו **שמעון שלומי** בן יצחק ז"ל ומרים שתחיה יט' תמוז פקידת שנתו לעיי הצנעו והענו **דינה ביטון** בת שמחה ז"ל כו' תמוז פקידת שנתה

לעיי הצנעו והענו
 יוסף יצחק-כור ביום ראשון כ' תמוז פקידת שנתו לעיי הצנעו והענו **רות ברה** בת רחל שתחיה כא' תמוז פקידת שנתה לעיי הצנעו והענו **רחמים לארי** בן גולשן ז"ל כ' תמוז פקידת שנתו

לעיי הצנעו והענו
 ליאור זידי כו' תמוז פקידת שנתו לעיי הצנעו והענו **רות ברה** בת רחל שתחיה כא' תמוז פקידת שנתה לעיי הצנעו והענו **אליה מזוז** בן חביבה ז"ל כ' תמוז פקידת שנתו

שבת שלום ומבורך

רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם ל- :

שלמה לארי בן מרים הי"ו	אברהם-יגל בן רעות הי"ו	יוסף אהרונ' בן ביבי הי"ו	שלום-אבשלום רפאל בן חיים ושודאי הי"ו
אברהם נאמן בן מרים הי"ו	שרה-ביבי לארי בת רבקה מנב"ת	חנה דויד' בת שרה מנב"ת	דינה מוסאי בת חנה מנב"ת
ישראל פרג'י רפאל בן מרים הי"ו	חנה דויד' בת שרה מנב"ת	דינה מוסאי בת חנה מנב"ת	דליה נסימה בת גורג'יה מנב"ת
שרה מוסאי בן נהיית הי"ו	חנה דויד' בת שרה מנב"ת	דינה מוסאי בת חנה מנב"ת	בהטרי אישאבן בת נוצר מנב"ת
יאיר חיים בן דליה וסביח הי"ו	חנה דויד' בת שרה מנב"ת	דינה מוסאי בת חנה מנב"ת	דינה ללזרי בת סולטנה מנב"ת
אסתר אהרונ' בת גוהר מנב"ת	חנה דויד' בת שרה מנב"ת	דינה מוסאי בת חנה מנב"ת	דינה הרוני בת מרי מנב"ת
נהיית ישראל' בת שרה מנב"ת	חנה דויד' בת שרה מנב"ת	דינה מוסאי בת חנה מנב"ת	
ירחן-רחל בת ג'יראן מנב"ת	חנה דויד' בת שרה מנב"ת	דינה מוסאי בת חנה מנב"ת	
מרגלית מוסאי בת שמחה מנב"ת	חנה דויד' בת שרה מנב"ת	דינה מוסאי בת חנה מנב"ת	
לידה הרוני בת מרי מנב"ת	חנה דויד' בת שרה מנב"ת	דינה מוסאי בת חנה מנב"ת	